

## Vore Døtres Fremtid.

### I.

Der er mange og forskelligartede Forhold, Forældrene maa tage i Betragtning, naar de efter bedste Evne vil søge at lægge Børnenes Fremtid til Rette for dem, saa at de kan faa Lejlighed til at bruge det Pund, der er dem betroet, til Gavn for Samfundet og til Glæde for sig selv, — kort sagt, saa at de kan blive dygtige, nyttige og lykkelige Mennesker. Og det er jo Forældres første Pligt at sætte alt ind herpaa.

Vi ved jo godt, at Sønner og Døtre staar deres Forældres Hjærter lige nær. Naar det imidlertid ofte kan se ud, som om Forældrene lægger mere Vægt paa at skabe gode Muligheder for Drengenes Fremtid end for Pigernes, saa er dette sikkert ikke Mangel paa Kærlighed. Det er langt snarere Mangel paa Forstaaelse og Forudseenhed.

Der er saa megen gammel Skik og Brug, der følges uden nærmere Eftertanke og som derfor kan holde sig længe efter at dens berettigede Grund er ophørt at eksistere. Men hvor det gælder vore Døtres Fremtid bør vi ikke blindt følge gamle Sædvaner; Sagen er saa vigtig, at den fortjener grundig Overvejelse.

Vi Forældre maa derfor se tilbage paa de Erfaringer, der allerede er gjort og drage vor Lære deraf, vi maa klare os Stillingen i Øjeblikket, og vi maa navnlig se frem.

Det følgende er et Forsøg herpaa med Kvindens Stilling i al Almindelighed som selvstændigt Medlem af Samfundet for Øje. Alle de individuelle og særlige Forhold, der kan gøre sig gældende ved den enkeltes Opdragelse, skal vi ikke komme nærmere ind paa.

Der har vistnok sjældent været Tider, hvor alt har været i en saadan Udvikling og Gæring som netop den, hvori vi lever.

Dette gælder ethvert af Samfundslivets Omraader, det tekniske, videnskabelige, økonomiske, sociale o. s. v.; overalt Forandring, Udvikling næsten fra Dag til Dag. Og dette gælder mere end noget andet *Kvindens Stilling i Samfundet*

Ikke alene bliver dette os klart, naar vi i sidste Nr. af »Kvinden og Samfundet« læser en Nutids-gammel Jomfrus Skildring af de Begreber, der var de gængse i hendes Ungdom, — som vel næppe ligger mere end c. 40 Aar tilbage i Tiden. — Forskellen mellem dem og de nu raadende er saa svimlende, at det er ufatteligt, at den ikke har taget den tredobbelte Tid om at udvikle sig. Men selv naar vi ser 20 eller blot 10 Aar tilbage i Tiden, er det slaaende, hvilke Forandringer, der siden da er sket i Kvindens hele sociale Stilling.

Dette gælder for det første Kvindens retslige Stilling, som langsomt men forhaabentlig sikkert nærmer sig Maalet: Ligestilling med Manden. Denne Side af Sagen skal ikke nærmere omtales; jeg skal blot minde om, at »Dansk Kvindesamf.«, som altid har arbejdet og med stadig større Kraft arbejder for dette Maal, har Æren af at have givet Stødet til mange af de gjorte Fremskridt.

Den største Skranke vil falde, naar Kvinderne faar den politiske Valgret; det Omslag, der har fundet Sted overfor dette Spørgsmaal, er et af de mest slaaende Eksempler paa Udviklingens Hastighed. Da »Dansk Kvindesamfund« begyndte sin Virksomhed for 38 Aar siden, maatte dets Stiftere, hvor klart de end saa, at Kvindernes politiske Valgret var et uomgængeligt Retfærdighedskrav, give Afkald paa at sætte dette direkte paa deres Program, da det kun vilde vække Modstand og hindre Fremgang paa Punkter, hvor man kunde